

ПОДВИГ, ЩО НЕ МАЄ ТЕРМІНУ ДАВНОСТІ

Від травневих днів 1945-го нас віддаляє 65 років, коли відлунали останні залпи найстрашнішої й найкровопролитнішої в історії людства війни. Але безсмертний подвиг переможців не підвладний часу. Пам'ять про війну, її сувору правду залишаються з нами як найбільший за силою мужності, патріотизму, тяжкої ратної праці подвиг і вічна скорбота за тими, хто поклав на вівтар Перемоги найдорожче – життя.

Шістдесят п'ята переможна весна, кому, дякуючи Богові й долі, випало щастя до неї дожити, всміхнулася нині розквітлим бузком, білими нарцисами й полум'ям тюльпанів. А в світлиці Рівненського територіального центру обслуговування пенсіонерів і малозабезпечених громадян, куди прийшли ветерани, вдови, ще й усмішками присутніх, бо це найрадісніше, насвітліше свято в їхньому житті, хоча й зі сльозами на очах.

Людська пам'ять змушує здригнутися до болю, народну біду ніколи не забудуть українка-житомирянка Галина Васильчук, партизанка з 14 років, карабін якої сягав до землі, але вона мужньо боролася проти фашистів у лісах Житомирщини й Волині; росіянка Марія Мухіна пройшла в санітарній роті дорогами Другого Білоруського фронту від Прибалтики й до східної Пруссії; Григорій Калніченко з Чернігівщини пройшов війну від перших і до останніх днів і перемогу зустрів у Кенігс-

бергу; білоруска Катерина Пахомова, яка з перших днів війни й до січня 1945-го воювала в Білорусі в авіаційній розвідці (на фото зліва направо). Через серця цих людей і всіх, хто зібрався в світлиці, війна пройшла залізним плугом і змінила їхню долю.

Ветеранський ансамбль "Надвечір'я", який відкрив урочистий вогник, підібрав задушевні й мелодійні пісні військових років, сучасних патріотичних, які зігріли душу ветеранів із перших акордів. Більшість із присутніх їх підспіву-

вала, а дехто витирав сльози, бо спогади за загиблими фронтовими друзями яструпили серце. На столі горіла свічка пам'яті, а в душі пік біль за пережите. Про все сказали слова з пісень: і про червону калину, що провела синів на фронт, і про шум хлібів і гуркіт канонади, про те, як мати жде солдата, а він спить вічним сном...

Культпрацівник центру Зоя Іванько нагадала, що весь народ - від малого до старого - боронив рідну землю від ворога, боронив долини, ріки, моря й рідну землю, вродливу свою землю. А в пісні про це так щиро й патріотично звучало слово "земля", що рвало душу. Ветеранів, учасників війни, вдів, усіх присутніх у світлиці щиро привітала заступник міського голови Галина Кульчинська. Вона висловила своє відверте здивування гарним виступом ансамблю "Надвечір'я", його професіоналізмом, який створив хороший настрій, нагадав про бойових побратимів, нелегкі роки боротьби з ворогом. Передала вітання з 65-ю річницею Перемоги від міського голови Володимира Хомка й побажала всім міцного здоров'я.

Ще довго звучали пісні у виконанні ансамблю "Надвечір'я". А це "Журавлі", "Весна 45-го року", "Майський вальс". Порадувала присутніх своїм виступом солістка обласної філармонії Людмила Гурова. І здавалося, що всі квіти землі впали до ніг переможців, як символ радості життя, його безкінечності.

За радість Перемоги, яку принесли учасники війни, подякував директор територіального центру Михайло Іваницький і запросив їх на фронтіві стограмів. За святковим столом ще довго гомоніли люди, яких об'єднало горе війни й радість Перемоги. Представники влади 72-м одиноким фронтовикам вручили по 100 гривень допомоги.

Валентина ПОГОНЬСЬКА